

Reünie van het sokkenbataljon

Toneelspel in twee bedrijven

door

DICK JANSEN

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **REÛNIE VAN HET SOKKENBATALJON** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DICK JANSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (allen van middelbare leeftijd)

Kapitein - Xavier van Uitbuiyken. Verry Engelsch style legerkapitein. Beetje kakkerig.

Zijn vrouw - Babs van Uitbuiyken. Honderd procent kak. En een roddeltante.

Luitenant - Jan Jaap Kees van Baklucht. Een enorme looser. Een watje en bang voor zijn vrouw.

Zijn vrouw - Wendel van Baklucht. Roddelend, bazig type en voelt zich veel aardiger dan ze is.

Sergeant - Bul van Bulderen. Ruwe bolster blanke pit.

Zijn vrouw - Miep van Bulderen. Volkstype die alles mooi, leuk en gezellig vindt.

Secretaresse - Cintre Faute de Frappe, Française. Een hitsige tante. Geldwolf.

Korporaal - Van Strooien. Een onhandige man.

Hotelmanus - Manus. Een heel moe type. Kan man of vrouw zijn.

KLEDING:

Kapitein, luitenant, sergeant - legerkleding naar rang.

(Sergeant extra) - volledige gevechtsbepakking.

Babs, Wendel - klassieke mantelpakjes.

Secretaresse - frivol, jarretels, nylons, hoge hakken.

Korporaal - smoezelige, kreukelige regenjas.

Hotelmanus - klassiek horecaoutfit. Zwart-wit met lange witte schort. Een beduimeld uiterlijk.

DECOR:

Een hotellobby. Rechts van het midden een balie met daarachter een sleutelkast en een doorgang naar een kantoortje. Op de balie een telefoon en een "baliebel". Aan de rechterkant in de hoek de grote ingang, met dubbele deuren, van het hotel. Rechts daarvan de dubbele liftdeuren. (Schuifdeuren) Links van de balie een kast. Aan de linkerzijde van het toneel twee deuren; een van de bar en een van de wc. Zorg voor voldoende loop- en verblijfruimte achter de bar, kantoor, hoofdingang en lift. In het midden van het toneel een typisch rond lobbybankje. Boven de balie hangt een spandoek. "Welkom reünisten."

Schema van neerslaan blz. 24

Kapitein	>>	Luitenant verstopt in bar
Luitenant	>>	Secretaresse verstopt achter balie
Secretaresse	>>	Sergeant verstopt voor balie
Sergeant	>>	Kapitein verstopt voor bar

Regieaanwijzing:

Het figuur dat Engels probeert te spreken doet dat met veel overgave, maar het lukt hem niet echt. De uitspraak moet dus **niet** goed zijn, maar komisch gebroken!

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA.

EERSTE BEDRIJF

De hotelmanus is aan het rommelen in de lobby en maakt de laatste zaken in orde voor het ontvangst van de gasten van de reünie. De manus hangt een spandoek op: "Welkom reünisten."

Manus: Ik word er zoooooo van hè. Al dat gedoe voor een stel ouwe zakken die zo nodig veel sterke verhalen moeten vertellen. Jaaaaaa vroeger toen! Nou als ik je daaaaaar eens over vertel..... Ik word er zooooooo moe van hè. En dan die wijven. Jasses! Och kind, wat zie je er fantastisch uit. Ja aan me hoela. Ze bedoelen allemaal: Mens wat ben jij een kadaver geworden. Ik word er zoooo moe van hè. Ik ben blij dat dit het laatste weekend is dat het hotel geopend is. Die oude baas van me die zit met zijn centen in Zwitserland en ik kan alles alleen opknappen. *(de telefoon gaat, Manus pakt op. Tijdens het telefoongesprek kijkt de Manus erg bedenkelijk)* Ja wat is 't, met hotel... Het Hotel. Ja,..... Nee..... Ja,..... Nee,..... Nee,..... Ja,..... Nee,...Niks gewonnen? Nou, da's nou jammer, dag meneer van de radio. *(de manus legt telefoon weer neer)* Daar word ik ook zo moe van hè. *(heel sarcastisch)* Och lieve kandidaat, u doet mee aan een radiospel daar gaat uw tijd in hoor. *(boos)* Verlies je geluk. *(weer sarcastisch)* Was het het spelletje geen ja, geen nee. Daar word ik zooooo moe van hè. *(de manus gaat af naar het kantoortje. De deur gaat open van het Hotel en er komen gasten binnen. Het is de familie van Uitbuiyken)*

Babs: Nou, wat een smoezelig nebbisch hotelletje. Nee, deze reünie wordt geen succes. Alleen de ambiance al. Dat is toch niet voor ons soort mensen. Nee, hier hoort plebs thuis. Net zoals de familie Van Baklucht, je weet wel, van die luitenant. En die vrouw van hem, die Wendel. Jasses, wat een trut is dat. Een kenau. Ik snap niet dat ze die geen luitenant hebben gemaakt. Ik hoop niet dat ze komt, ik mag dat mens niet. Eerst mijn neus poederen. *(af naar toilet)*

Kapitein: Ach, my dear. Het valt wel a little bit mee. Toen wij op bivak waren in het jaar 1965. Yes that was different cook. Ja, dan is dit het Charraton, you know my dear. *(zij komt weer terug van het toilet en ziet heel vies)*

Babs: Nou mansje lief. Disgusting! Als je maar weet dat ik niet op die toiletten ga.

Kapt: Oh my dear, als ik jou eens vertel dat het op de open latrine bij het bivak van 1966 het zo hard waaide dat als je had gesche..... Babs: Och mansje lief, houd op, dat soort taal dat kan ik niet verdragen, dat weet je. Nou, is hier nog een Front office manager te bekennen of niet?

Druk eens even op die bel mansjelijef.

Kapitein: Sure my dear. Hello, is daar iemand!?

Babs: Op de bel drukken is niet schreeuwen, mansjelijef, je moet bellen.

Kapitein: Alright my dear. De bel. *(de kapitein slaat een paar keer op de bel. De manus komt uit het kantoortje)*

Manus: Ja wat is't.

Babs: Oooooooh.

Kapitein: Yes here we are, wij hebben geboekt voor de reünie van het bataljon. Wij zijn de Van Uitbuiykjes.

Babs: En ik hoop wel dat uw kamers een zekere gedistingeerde uitstraling hebben. En dat uw lakens van de fijnste zijde zijn gemaakt. Ik ben namelijk erg gevoelig op mijn huid ziet u.

Kapitein: Yes, alleen op de huid gevoelig, my dear, op de huid only.

Babs: Xavier!

Kapitein: Sorry, my dear, sorry. Slip of the tongue. Sorry.

Manus: Van Uitbuiyken. Twee maal. Ja inderdaad, u heeft geboekt, drie dagen. Hier is de sleutel en een schone handdoek. Wassen en naar de wc op de gang. Vanavond van acht tot negen is er warm water.

Babs: Och Xavier, hoe kun je me dit aan doen?

Kapitein: Now, my dear, toen wij op bivak lagen in het voorjaar van 1967...

Manus: Tweede verdieping kamer twaalf. Daar is de lift. Die gaat tot de eerste en de trap naar de tweede is tegenover de lift. *(Babs loopt naar lift, de deuren gaan open)*

Babs: Xavier! Kom, ik wil me als het hier mogelijk is oprissen. Oh wat een vreselijk hotel.

Kapitein: Yes my dear, so bad is het toch niet. Als ik jou vertel van dat bij het bivak in de winter van 1967 de..... *(de liftdeur die sluit zich)*

Manus: En dan vragen ze mij telkens waar ik zo moe van word. *(gaat af naar kantoor. De volgende gasten komen binnen. De vrouw staat nog half in de deur)*

Wendel: Jan Jaap Kees, schiet eens even op met die koffers. Zoveel zijn het er niet. En ik als officiersvrouw ga toch zeker niet mijn zorgvuldig gemanicuurde banden bezoedelen aan de koffers. Jan Jaap Kees, denk om de lak van de auto. Straks beschadig je hem nog. Wat zullen de burens dan wel niet zeggen.

Luitenant: Ja schat, natuurlijk lief, ik zal voorzichtig zijn, nee de burens. *(de luitenant komt binnen behangen met koffers en tassen)* Eh... lief waar moeten ze staan.

Wendel: Zet ze eerst maar even netjes op een rij neer. Nou, dit is niet bet fraaiste wat er is uitgezocht. Zeker door dat misselijke mens van Van Uitbuiyken gedaan. Ja, die heeft ook geen smaak.

Luitenant: Och lief, dat valt toch wel mee. Bij ons op de kazerne.

Wendel: Stoooooop ik wil bet woord kazerne niet horen!

Luitenant: Tuurlijk, lief, wat je wilt. Sorry, neem me niet kwalijk lief. Eh zal ik even voor je bellen lief?

Wendel: Heeft Jan Jaap Kees dat dan nog niet gedaan? *(de luitenant slaat voorzichtig en verwijfd op de baliebel)* Nou, dit komt echt niet over. Hoe heb ik me ook zo gek laten krijgen om naar zo'n stom vervelende reünie te gaan. En dan dat mens van een Van Uitbuiyken. Het is omdat haar man Kapitein is. Nou, nou, het mocht wat. Nee, dan mijn Jan Jaap Kees, hij is geworden waar ik hem heb gebracht in het leger. Hij verdient veel meer dan de rang van luitenant. Vind je ook niet, Jan Jaap Kees?

Luitenant: Ja lieve, zeker een mooie carrière, hè schat. *(de manus komt weer uit het kantoor)*

Manus: Ja, wat is't.

Wendel: Wat is't???!! U bedoelt zeker: Waar kan ik de heer en mevrouw mee van dienst zijn? Hoe welk een verdorven taalgebruik. Wij komen voor de reünie. Mevrouw Wendel van Baklucht en haar man de Luitenant Jan Jaap Kees van Baklucht. Zijn er al andere gasten voor de reünie gearriveerd?

Manus: Ja, de Van Uitbuiykjes.

Wendel: Dacht ik bet niet, dat serpent moet altijd en overal de eerste zijn, zodat zij weer van alles voor die kerel van haar kan regelen. Nou, Jan Jaap Kees, ik laat me niet op mijn kop zitten door dat loeder. Als we thuis zijn zal ik jouw bevordering eens gaan bespoedigen.

Luitenant: Och lieve, ik heb het goed op kantoor ik.....

Wendel: Stil, jij wordt Kapitein, begrepen! Dat zijn dienstorders en daar mee uit.

Luitenant: Tot uw orders, lief.

Manus: Wassen en naar de wc op de gang en van acht tot negen is er warm water. Daar is de lift naar de eerste verdieping en naar de tweede met de trap. Kamer elf. *(de liftdeur gaat open en Babs komt naar buiten. Heel lief. De aardigheid druipt er vanaf. Dikke luchtkussen)*

Wendel: Och, kijk nou eens, als we daar onze lieve Babs niet hebben. Och kind, wat zie je er geweldig uit. En och, een echte Chanel. Och, wat staat dat mantelpakje je goed. Ik zei net nog tegen Jan Jaap Kees, zou die lieve Babs al zijn gearriveerd.

Babs: Ja, we zijn net aangekomen. Oh ik verheugde me zo op deze reünie.

Wendel: Ja, ik ook, ik heb echt naar je komst uitgekeken. Ga je mee, dan gaan we even wat drinken in de bar. Ik heb zoveel nieuwtjes te vertellen.

Babs: Oh ja, maar ik ook hoor. Weet je, die vrouw van de generaal hè, die... *(beiden af naar de bar)*

Manus: Word jij er..... *(Wendel komt weer even terug uit de bar)*

Wendel: Jan Jaap Kees. Die koffers nu naar boven en mijn kleren netjes, ik zeg je, netjes ophangen op de kleur van de regenboog. *(Wendel weer af)*

Manus:moe van.

Luitenant: Ja,..... Maar ja. *(de luit stuntelt met alles wat hij kan dragen naar de lift en gaat af)*

Manus: Moet ik ook nog in de bediening in de bar bij die twee lekkere poppen. Ik word er toch zo vreselijk moe van hè. *(Manus af naar de bar. Het derde koppel komt binnen)*

Sergeant: Ja hier, hier, ik zeg hier is het. Links twee drie links twee drie.

Miep: Oh, Van Bulderen, wat is het hier mooi. En oh, wat een mooi bankje. En oh, kijk nou toch eens, een lift!

Sergeant: Ja Miepje kosten, kosten, ik zeg kosten en moeite zijn gespaard om jou, ik zeg jou, het naar de zin, de zin te maken.

Miep: Nou, Van Bulderen, dat is je nu al gelukt hoor. Wat is het hier gezellig hè. Oh kijk, ze hebben hier een bar. Nou, die reünie van jullie die word reuze gezellig. Ik hoop dat de andere meiden er ook zijn. Het zijn toch van die lieve hartelijke meiden hè. Ze zijn zo gewoon gebleven ondanks dat hun mannen officieren zijn.

Sergeant: Kijk eens, hier is de bel, de bel, ik zeg de bel. *(de Sergeant ramt op de bel. De manus komt gelijk aan sloffen uit de bar)*

Manus: Wat is't?

Miep: Wat is't. Oh wat leuk, wat lekker gewoon, daar houd ik nu van hè. Zo lekker ongedwongen. Wat is 't. Wat zullen die andere meiden dat ook leuk vinden....

Sergeant: Dag Cadet, wij zijn de heer en mevrouw Van Bulderen. Wij komen voor de reünie, reünie, ik zeg de reünie.

Manus: Handdoek, daar is de lift, die gaat naar de eerste verdieping dan de trap op naar de tweede. Kamer tien. Toilet en wassen op de gang. Tussen acht en negen uur is er warm water.

Miep: Oh, Van Bulderen, het is beter dan bij jullie op de kazerne. Gezellig hè, met z'n allen op de gang wachten om te douchen. Kan je leuk even bij praten toch. Kom gauw naar de kamer. Ik heb eeehhhhh...

Sergeant: Ja, ik kom vrouw. Ik heb het idee dat ik op bivak moet en dat deze drill oefening niet in het militaire handboek staat.

Miep: Van Bulderen, kom op oefening, anders is de vijand je voor hoor!

Sergeant: Ik kom, ik kom, ik zeg ik kom eraan bedoel ik, op oefening! *(beiden af door de lift. Manus wil af naar kantoor. Maar er komt weer iemand het hotel binnen. Het is de secretaresse. Zij kirt en rolt over en*

tegen de hotelbalie aan. Trekt haar naad in haar nylonkous recht)

Manus: Ik word er zo vreselijk moe van hè.

Secretaresse: Waar word jij moe van. Van de l'amour? Daar kan je nooit moe van worden. Van de l'amour ben ik nog nooit moe geworden. Vertel eens snel, zijn al mijn bincken al binnen? Ik hunker naar hun torso's, en meer weet je.

Manus: Bincken?

Secretaresse: Ja, Feertje, JeejeeKee, Bulliebullie.

Manus: JeejeeKee?

Secretaresse: Ja, Jan Jaap Kees Baklucht. Ohh de tijger.

Manus: Tijger? Ja, die is al binnen.

Secretaresse: En Bulliebullie?

Manus: Bullie....

Secretaresse: Ja, Van Bulderen de sergeant. Als die op oefening gaat obhh nou, berg je dan maar.

Manus: Ja, Bulliebullie is al binnen en ik denk reeds op oefening.

Secretaresse: En mijn Veertje?

Manus: Veertje?

Secretaresse: Ja, Xavier van Uitbuiyken. Oh, wat hij met een veertje kan. En niet alleen dat veertje van een vogel. Nee, hij heeft nog een veertje.

Manus: Ja, die rare vogel. Ja, die is er ook al. Maar er komen nog meer hoor Jaaaa de korporaal komt ook.

Secretaresse: De korporaal?!

Manus: Ja zeker en hij heeft brief voor jullie hier laten bezorgen.

Secretaresse: Geef gauw hier en laat lezen. *(bladert door een pakketje brieven)*

Manus: Eens kijken, nee. Nee. Nee! Niet een voor u. Alleen een voor de heren.

Secretaresse: Geef die brief hier! *(ze pakt de stapel brieven en maakt een envelop open en leest hardop voor)*

Beste kameraden,

Ik kom wel naar onze reünie, maar ik kan pas laat in de nacht aankomen in het hotel. Ik verblijf op dit moment nog in het buitenland. Ik zie er zo naar uit om jullie allemaal weer te zien. Ik heb ook groot nieuws voor jullie allemaal. Ik zal eindelijk eens vertellen waar ik al die vijfentwintig jaar na mijn afzwaaien van de compagnie mee rond loop. Ik heb het altijd geheim gehouden en nu zal ik het grote geheim op de reünie onthullen.

De Korporaal.

(de secretaresse scheldt enorm en geeft de brieven weer terug) Merde!

Manus: Slecht nieuws?

Secretaresse: Oui, Parbleu!eh no, no, geen slecht nieuws. *(ze hervindt zichzelf en lacht alweer en gaat weer over in haar verleidsterrol)* Waar is mijn kamer?

Manus: Hier een handdoek. Daar is de lift. Naar de eerste verdieping. Dan neem je de trap naar de tweede. Kamer negen. Op de gang wassen en naar de wc. En tussen acht en negen uur is er warm water. Ik hoop voor jou dat er nog wat over is. Het hotel zit bijna vol. *(de secretaresse gaat staan wachten voor de lift. De dames Baklucht en Uitbuiyken komen uit de bar en zien de secretaresse. Ze blijven staan. Na een korte tijd gaat de secretaresse met de lift. En wachten de beide dames voor de lift)*

Babs: Kijk nou eens wie er ook is.

Wendel: Och nee. De matras van het bataljon. Wat moet die hier nu.

Babs: Wat dacht je wat die hier nu moet.

Wendel: Wil jij zeggen dat zij nog steeds....

Babs: Och kind, vertel mij wat, die Françaises zijn allemaal hetzelfde. Gek op kerels.

Wendel: Dus het is waar wat ze altijd op de kazerne zeiden over haar.

Babs: Het is nog veel erger. Er wordt beweert dat ze ook nog eens drie kinderen heeft gekregen. *(secretaresse met de lift)*

Wendel: Nou, dat kan toch, ik heb er ook drie.

Babs: Ja, maar niet van drie verschillende kerels!

Wendel: Ach nee! Is het zo'n sloerie?!

Babs: Weet je van wie ze d'r ook een schijnt te hebben?

Wendel: Nee, vertel van wie?

Babs: Nee, ik noem geen namen, maar hij is ook op de reünie.

Wendel: Hier op deze reünie?

Babs: Ik zeg niets, maar je hoort hem vaak al van verre.

Wendel: Nee, dat is toch niet.... Nee...

Babs: Ja hoor.

Wendel: Die Van Bulderen?!

Babs: Kind, je hebt het niet van mij.

Wendel: En zijn vrouw dan?

Babs: Ach, dat eenvoudige mens bedoel je? Nou ja, wat zou het. Bij dat soort is bet toch heel normaal dat de kerel naast de pot piest. Het is zelf immers al zo'n... nou ja, hoe zal ik bet zeggen. Ze is er zelf ook niet vies van. Het is zo dierlijk, bah.

Wendel: Ja, bij ons soort mensen tref je dat dierlijke gedrag niet aan. Oh kijk, daar is onze lift al. *(tegelijk komen de kapitein en de luitenant naar*

binnen via de trap. Ze hangen wat op en om het bankje)

Luitenant: Heb ik dat mokkel toen echt?

Kapitein: All the way, old chap. Van voor naar achter.

Luitenant: En ze had ook nog een zus.

Kapitein: Die rooie bedoel je?

Luitenant: Ja, die rooie.

Kapitein: Nou, die dus ook.

Luitenant: Zo hé, die kapitein, nou, dus jij hebt niet.....

Kapitein: Stil gezeten. Nee luit, once een soldier altijd een soldier. En je weet het credo van het bataljon, hè Luit.

Luitenant: Ja, ja. Wat voor de loop beweegt.

Kapitein: Right, old chap. *(de sergeant komt ook binnen via de lift. Honderd procent een militair. En exerceert overdreven naar de twee officieren)*

Sergeant: Links twee drie vier links twee drie vier. Sergeant Buldermans meldt zich voor de reünie, voor de reünie, ik zeg reünie.

Kapitein: Plaats rust, Bulderman, we zijn nu niet op de kazerne.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto